

COPILUL DOBROGEAN

ANUL IV No. 1-2

Ianuarie și Februarie 1933

Revista „Copilul Dobrogean“

Apare lunar, sub auspiciile Asociației învățătorilor,
secția Tulcea și sub conducerea unui comitet :

DIRECTOR

Const. Petrache

Revizor Școlar

Str. Cicerone No. 2 bis—Galați

— —

REDACȚIA ȘI AD-ȚIA

N. Damienescu

învățător

Str. Buna-Vestire No. 74 sau șc. No. 1 b.

Abonamentul :

Annual 40 lei

De sprijin 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

Patru ani de apariție

Cum trebuie să-mi arăt dragos-
tea față de părinți și frați

Cum am petrecut vacanța Cră-
ciunului

Din viața aricilor

Sosirea Primăverii

O faptă frumoasă

Vine Primăvara

Stanciu cel norocos

Tutun în lulea

Lupul

La săniuș

Primăvara

D. Iordăchescu

Marinescu Marcela

Țuțuianu Nicolina

Ioan D. Iordăchescu

Bogacev Maria

Panoit Veneția

Simion Dumitru

Iacobini Adrian

G. Coatu Cerna

Ianculescu I. Emanuel

Pintilie Chița

Ionescu H. Ortensia

— *Jocuri* —

Reviste pentru schimb și orice altă corespondență pentru

„Copilul Dobrogean”, se trimite pe adresa redacției, strada Bu-

na Vestire Nr. 74.

Patru ani de apariție

S'au împlinit patru ani de când a luat naștere revista Copilului Dobrogean, din Tulcea, sub conducerea unui comitet în frunte cu dl revizor școlar Constantin Petrache, inițiatorul acestei frumoase realizări.

Revistă frumoasă și absolut necesară școlărimii județului nostru prin conținutul educativ și instructiv ce revista pune la dispoziție școlarii noștri, dându-le tot odată și posibilitatea de a se manifesta, fiecare, după puteri, scoțând lună cu lună în relief, aptitudini ce se vor desvolta odată cu vârsta.

Dar ca și în orice început frumos, și revista aceasta a avut de luptat numai cu nevoi și fie-mi iertat ...și cu nepăsarea multora dintre noi!

Cunosc sate unde chiar după 4 ani de apariție această revistă încă n'a fost văzută de școlarii satului!. Din aceste cauze și altele de ordin tehnic, apariția revistei se face cu multă greutate. Vine timpul ca revista să apară de la 1 și 15 a lunii și în loc să aibă material așa de mult, încât să fie necesară o triere a lui, culmea nepăsării, revista n'are material nici măcar să se poată tipări și atunci îl vezi de bietul Nenea Nicu (dl Damienescu) sufletul acestei reviste cum roagă colegii și școlarii, în dreapta și în stânga, să-i vină în ajutor cu

câte un articolaș, ca să poată umple măcar paginile din revistă.

D'apoi cheltuiala cu tiparul! Totdeauna cheltuelile au întrecut veniturile și atunci? ...apel la buzunarul membrilor din comitet.

Dar să fim puțin mai optimiști și cu noul an de apariție, să nădăjduim că situația aceasta așa de precară va dispărea și odată cu venirea în capul județului a dl-ului Revizor Constantin Petrace, cel care i-a dat viață acestei reviste, lucrurile vor lua altă întorsătură.

Mai am credința că și colegii din tot județul vor înțelege rostul acestei reviste și pe lângă abonamente noi ce vor face și prin conținutul mai ales al lucrărilor, ce vor trimite, vor căuta ca revista să fie citită nu numai de școlari dar chiar de tot tineretul județului nostru.

Cu urări de mai bine, urez revistei și tuturor colaboratorilor săi, succes.

D. Iordăchescu

Tulcea

Cum trebuie să-mi arăt dragostea față de părinți și frați

Încă de mult, când Dumnezeu a făcut lumea și pământul, prin puterea Lui Dumnezeuască a lăsat între oameni, pace și bună învoie.

Porunca decalogului spune: »Iubește-ți pe aproapele tău ca pe tine însuși», iar alta: »Cinstește pe mama și pe tatăl tău, ca să ți fie ție bine în viață».

Cât de frumos, pentru noi copii când suntem mici, cât și mari să știm cum să ne purtăm față de părinți, cum să-i iubim și cum să-i respectăm. Ei sunt acei cari se chinuesc să ne crească, și ne îndrumază pe călea cea bună, dându-ne sfaturi după cum trebuie să ne purtăm.

O datorie mare ne face pe noi să înțelegem, că a iubi pe părinții noștri, frați și surori nu v-a fi decât să iubim pe Tatăl nostru Ceresc care ne va face să ne fie bine în viață.

Dragostea de părinți, se arată prin cuvintele respectoase ce le adresăm, prin atenția ce trebuie să o avem; dacă e nevoie, prin sacrificiu. Atunci când ei sunt bătrâni, să-i ajutăm căci aceasta este singura lor mângâiere.

Frații și surorile trebuie să se iubească mult între ei. Să ajute cei mari pe cei mici, iar cei mici, sunt dator să-i asculte și să-i respecte. Nu trebuie să-și vorbească urit, să se bată sau să se certe. Dacă copiii sunt săraci, frații sau surorile mari trebuie să muncească și să-i întrețină cu hrană și îmbrăcăminte.

Un exemplu de dragoste și respect pentru părinți îl avem dela Mitropolitul Iacob Stamate atunci când și-a așezat mama în capul mesei între boeri, o femeie simplă și îmbrăcată lăărănește.

Un alt exemplu de felul acesta, îl găsim la un copil foarte sărac și orfan. Mama lui, muncea pentruca să-l întrețină în școală; dar într'o zi, sărmana s'a îmbolnăvit! Atunci, el era nevoit s'o îngrijească. Slab și zgribulit de frig, căci era timp de iarnă, în orele libere înainte de a se duce la școală, și după ce ieșea, tăia lemne și le aranja în curtea unui vecin mai bogat în schimbul câtorva gologani cu care cumpăra mamei sale doctorii și hrană unei surori mai mici.

Dumnezeu i-a dat putere să muncească în felul acesta căci a cunoscut că, numai din dragoste și-a sacrificat sănătatea pe timp de iarnă și timpul liber numai pentruca să le vadă bine și mulțumite. I-a ajutat și mai târziu căci fiind mare a ajuns un om cu stare și fericit.

Dumnezeu răsplătește întotdeauna, copiilor care au dragoste sfântă față de părinți, frați și surori.

Marinescu Marcela
cl. V-a comp. Babadag-Jud. Tulcea

Cum am petrecut vacanța Crăciunului

(DESCRIERE)

Când am luat vacanța de Crăciun eu m'am bucurat foarte mult gândindu-mă la frumoasele obiceiuri strămoșești. În ajunul Crăciunului tata a taiat porcul și mai pe seară eu am ajutat mamei la umplutul cârna-

ților. Abia am terminal și au început să vină colindători să ne vestească nașterea lui Isus Cristos.

Întâia zi de Crăciun noi copii am stat acasă, iar părinții s'au dus la biserică. Când au venit, am stat la masă cu toții și am mâncat cu mare poftă și veselie. Seara am fost la serbarea care s'a dat la școală, unde am găsit și un pom de Crăciun de unde ni s'a împărțit la toți copiii bomboane, creioane, penițe și caiele.

Pe nesimțite au trecut toate zilele de Crăciun. A venit și Anul Nou cu uratul, sorcovitul și semănatul.

Cu Anul Nou s'au terminat sărbătorile cari aduc veselie copiilor, iar eu de atunci m'am apucat să-mi învăț și să-mi scriu lecțiile.

La Bobotează n'am putut să mă duc la Biserică, din cauza frigului prea mare.

La sfârșitul vacanței am plecat foarte mulțumită la școală.

*Tufulanu Nicolina
Cl. III-a Somova*

DIN VIAȚA ARICILOR

Grlgore Chenu care este măcelar în Tulcea, acum 3 ani ținea cafenea alături de piață. Într'o zi de vară se pomeni cu un căruțaș că intră în cafenea, cu un ariciu în mână. Căruțașul întrebă pe cafegiu: Nu-l cumperi? Cafegiul de felul lui milos, îl dădu câțiva lei luă, ariciul și-l băgă într'o ladă, aruncându-l și ceva de mâncare.

A doua zi pe la orele 9 dimineată, când cafegiu cu ușa deschisă, vrola să se așeze pe un scaun în fața prăvăliei, ce credeți că vede înaintea ochilor?

Trei put de ariciu, venind unul după altul, mtrosind cu botșoarele pe jos, trec pe lângă el pragul cafenelei și se duc deadreptul la lada unde era închis ariciul adus cu o zi înainte.

Când au ajuns la ladă, au început să umble împrejurul ei, căutând să se cațere pe ea ca să intre înăuntru. Cafegul când a văzut așa minune, a chemat trecătorii și toți i-au spus că ariciul din ladă trebuie să fie mama lor, iar puil după miros au venit dela câmp după dânsa până au găsit-o. Toți s'au mirat și de simțul mirosului așa de dezvoltat la arici, dar și de dragostea lor mare față de mamă și de felul cum s'au putut strecura el prin oraș, până la cafenea.

Au prins puil, i-au băgat și pe ei în ladă lângă mama lor și chemând căruțașul care adusese ariciul cel mare, au plecat la câmp și în locul unde-l prinsese în ajun, acolo a răsturnat lada și le-a dat drumul să tralască mai depart. Iubiri și cu dragostea lor.

*Ioan D. Iordăchescu,
elev L. P. C.—Iulcea*

Sosirea Primăverii

Treptat, treptat s'a tobit zăpada depe pământ și în locul ei, ici și colea se vede câte un fir încolțit de iarbă. Pe lângă tir se vede pe tot câmpul și mai ales în pădure, ghiocelii albi scoțându-și căpușoarele din pământ și privind bucuroși la soare, care încălzește mai cu putere. Totul înviază când vine acest anotimp al primăverii atât de frumos și cu toți ne bucurăm Miei sburdă pe câmpie, tăturașii încep să sboare, copiii încep să se joace, se simte un altfel de viață începând. Plu-

garii își ascut uneltele de lucru.

Păsările încep să sosească din țările călduroase. Gospodinele încep să iasă pe afară, alegându-și loc pentru grădină. Ce bine ne-ar părea, ca să vedem cât mai curând pomii îmbobociți și atunci ne vom convinge bine că a trecut Iarna și a venit Primăvara. Totul reînvie, totul se preschimbă, la sosirea acestui anotimp atât de frumos și atât de mult așteptat.

Bogucev Marla cl. VII-a Tulcea.

O faptă frumoasă

Era într-o după amiază de toamnă. Cum stăteam la umbra unui copac

și citeam, se apropie încet-încet de mine fetița vecinului.

Atunci o întrebai. Ce vrei Ana? Ea mi-a răspuns, că tare ar vrea și ea să învețe carte. Eu i-am zis: Dacă vei merge la școală, vei învăța. Ana cu o voce stinsă mi-a zis: Eu aș merge la școală, dar părinții mei n'au cu ce să-mi cumpere cărți. Mie mi-a fost tare milă de mica mea vecină. M'am dus în casă și am spus părinților mei toată povestea. Ei mi-au înțeles dorința și mi-au făgăduit că-i va cumpăra și Anei cărți. Am ieșit afară și i-am dus vestea îmbucurătoare Anei. Până la începutul școlii era o săptămână, dar ei i se părea că e un an și venea în fiecare zi, să mă întrebe câte zile au mai rămas. Când i-am spus că a rămas o zi, s'a bucurat mult.

A doua zi disdedimineață o vad îmbrăcată curat că vine la mine. Am băut laptele împreună, apoi am ple-

cat la școală. În sfârșit, am ajuns la școală. În curte era un furnicar de copii. După puțin timp au venit și d-nii învățători împreună cu preotul. S'a făcut sfeștania pentru noul an școlar, iar noi ne-am rugat lui Dumnezeu să ne ajute la învățătură. După aceea d-nul Director ne-a dat lista pentru cărți. Tot împreună am plecat acasă, iar mama ne-a primit cu bucurie.

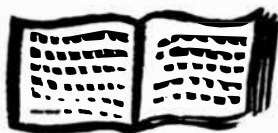
Peste câteva zile tatăl meu s'a dus și ne-a cumpărat cărți.

Când Ana a primit cărțile, nici nu știa cum să-mi mulțumească, atât mie cât și părinților mei, de binele ce i l-am făcut.

Iar eu nu pot să vă explic bucuria ce se citea pe fața ei.

Panalt Venețla

cl. IV-a prlm. Cerna-Tulcea

VINE PRIMĂVARA

Vântul, ploile și gerurile au mai încetat. Soarele s'a ivit iarăș—printre nouri cei negrii și întunecoși—trimițându-și razele strălucitoare spre câmpurile și dealurile amorțite până acum.

Mantia cea albă ai iernii se topește, iar în locul ei răsare un covor minunat, țesut în mii și mii de culori, presărat cu floricele diferite.

Copacii din toate grădinele, au să-și capete și ei

haina pe care au pierdut-o anul anul trecut.

Și ce fericit te simți, atunci, când din toate părțile, vântul aduce câte-o adiere caldă, învăluită în parfumul îmbătător al mugurilor primăvăratici.

Ghiocelul—cu foile sale plâpânde—iese pe coasta dealurilor vesel, scaldându-se în razele strălucitoare ale soarelui.

Prin dealuri și câmpii, întâlnești copii adunați în cete, pârlțiți de vântul primăverii—ce adie ușor—căutând ghiocelii.

Toată natura, toată ființa, tot ce până acum a fost amorțit, revine și recapătă noi puteri de viață.

În curând vom auzi, zângănitul plugului, chiote de flăcăi, arând binecuvântatul ogor pe cari ni l-au lăsat strămoșii.

Sprintenele mioare, le vom vedea iarăș împrăștiate pe colină, păscând, iar pe micul ciobănaș, doinind la umbra bradului deapururi verde.

Și... încetul cu încetul se va strecura și mult încântătoarea Primăvară, iar mai târziu... toate acestea vor rămâne ca niște basme povestite de bunici la gura sobei.

SIMION DUMITRU
cl. III-a G. I. U.—Tulcea

Stanciu cel norocos

A fost odată un om care avea trei fii. Pe cel mare îl chema Dragu, pe cel mijlociu Iacob, iar pe cel mic Stanciu.

Odată, se duse vestea în țară că, Împăratul vrea să mărite pe fiica sa și o va da aceluia care îi va aduce „mărul cel cu mere de aur”.

Auzind băeții omului, spuseră că vrea să se ducă și ei. Tatăl lor dădu drumul întâi lui Dragu. Acesta ajungând în fața Împăratului, zise: „Măria-Ta, am venit să mă duc să caut „mărul cel de aur”. Împăratul îi răspunse: „Dacă vrei tu să te duci să-l cauți, te las”.

Atunci băiatul plecă în căutarea mărului de aur. Merse el cât merse, către Soare-apune și deodată zărește un palat mare. Ajungând acolo, află că stă un Zmeu. Auzind acestea se tocmi ca slugă la cai. Zmeul îi zise: „De nu-mi vei păzi bine caii te voi omori”.

A doua zi Dragu, luă caii și se duse să-i pască într-o pădurice. Când ajunse acolo caii se împrășliară, în toate părțile. Seara se întoarse singur la palat. Atunci Zmeul îl omori când îl văzu fără cai.

Tatăl lui Dragu văzând că fiu-său nu mai vine, se

întristă foarte mult. În acest timp veni Iacob, fratele mijlociu la Împărat și i zise: „Împărate vreau eu să mă duc, să găsesc mărul cel cu mere de aur”.

Împăratul, îi dăte drumul. El merse cât merse, spre soare răsare și văzu un castel mare. Aici locuia un Zmeu. Ajungând acolo, se tocmi ca slugă la porci. Zmeul îi spuse că dacă va pierde porcii îl va omori. A doua zi luând porcii, se duse să-i pască. Ajungând într'o poienă, lăsă porcii. El când se văzură liberi, fugiră. Seara, când se întoarse la castel fără porci, Zmeul îl omori și pe el.

Tatăl băeșilor văzând că nu mai vine nici Iacob, se mâhni și mai mult. Atunci Stanciu, veni în fața Împăratului și zise: „Împărate, vreau să mă duc eu, să caut mărul cel cu mere de aur”.

Împăratul îi dăte voie. Merse el cât merse, spre mieznoapte și vede un castel mare de tot, cu o grădină frumoasă. Ajungând acolo Stanciu se băgă ca grădinar, la alt Zmeu. Udând într'o zi grădina, observă un măr cu mere de aur. A doua zi Zmeul pe când încă dormea, Stanciu smulse mărul și fugi.

Când se sculă Zmeul nu mai văzu nici mărul și nici pe grădinar. Să fugă după el? Era prea târziu!

Stanciu ajungând în fața Împăratului, îi dăte mărul cel cu mere de aur.

Împăratul, de bucurie, îi dăte pe fiica sa de soție. Amândoi se căsătoriră și trăiră ani mulți și fericiți.

Iacobint Adrian

cl. IV prim. șc. Nr. 1 b. Tulcea

Tutun în lulea

*Amărit țiganul este
Și-l cuprins de grea 'ntristare,
Când îl bate tralsta vântul
Și 'n lulea tutun el n'are !..*

*In așa hal ajunsese
Hâncu Ciurdea din Toflești,
Cunoscut, destul de bine,
Printre fețe borești !..*

*Cum stătea pierdut, pe gânduri...
Adumbrit de-un păr rotat,
Dela câmp, trecea 'n trăsură,
Arendașul către sat...*

*Bun prilej de invârteală,
Că-l destul de barosan !...
Cum să 'nceapă, însă, vorba,
Ca să n'o arunce 'n van ?*

*Țimp nu-! mult de plănuire !
Catt vln în goană mare,
Iar, din cap, nici o idee
Fertilită, nu-l răsare !..*

*Strigă sfinții să-l ajute !..
Pe strămoșii din groapă-l cheamă,
Cău fost pricepuți, sărmanii,
Și cu el nu l-ar fi teamă !*

*Drumul se tânguește !
Pân 'și florilor le spune,
Cu destulă 'nduloșare,
Sufertența ce-l răpune !*

*Nici o rază de lumină,
Ca să-l scoată la vre-un rost !
— „Doamne, Doamne !..Deci oare
„Mă clădiși atât de prost ?!*

*Când sosl, deacum, momentul,
De subț pom, deodată, sare !..
— „Să mă erți, boer Năstăsă,
„Dacă-ți fac o întrebare :*

*„Mă rog, lapa cela albă,
„Moartă cam de vre-o 3 ani,
„Mal trăește ?.. Ce mal face ?..
„Știu că te-a costat mulți bani !*

*— „Ce vorbești, tu, măi Clurdilă ?
„Asta n'am mal pomenit !..
„Cum mal poate să trăiască,
„Când știi bine c'a murit ?!*

*— „De !...Așa ventră vorba !..
„Altceva volam să-ți spun :
„Cred că nu-l cu supărare,
„Dă-mi coala 'n lulea tutun !..*

G. Coatu—Cerna

LUPUL

Eram prin primele clase primare. Și nu știu de ce atunci mi se păreau toate altfel.

De pildă iarna era pentru mine ceva asemănător unui basm.

Și tot gândindu-mă la acele ierni mi-amintii o întâmplare de pe atunci.

Era începutul iernii, nu ninsese încă.

Intr'una din seri era frig și pe cer alergau nouri mari și negri.

Am adormit în camera încălzită de căți-va butuci ce ardeau în sobă.

A doua zi dedimineață, când am dat în lături perdelele am rămas uimit.

De lângă fereastră pe care priviam, până la șirul de pomi din depărtare, se așterne un lițoliu mare, alb...

Erau troene aibe și groase. Totul era acoperit. Crenguțele de prun aveau pe „spinare” câte o coamă subțirică de nea.

Streșinile erau acoperite de zăpadă groasă ce le făcea rotunde.

Vreo doi pițigoi, colorați frumos în galben și cu pete mai mari roșii, faceau sărituri cu piciorușele subțiri, prin zăpadă. Căutau hrana.

Tata și cu doi frați de-ai mei, mai mari, tăiau părții prin troiene spre poară, spre șopron, spre bucătărie.

Am sărit din pat și îmbrăcându-mă ceva mai repede ca un pompier, am năvălit pe ușă afară. Zădarnic mă striga mama din urmă să iau nu știu ce haină, și nu știu care ciorapi de lână.

Știu că mi-am luat sania de sub șopron, și tuleo cu ea pe Arie. Sărmana sanie, trasă în goană de sforcica ei lungă, se zvârcolea în urma mea prin zăpada moale.

Dar pe Arie, mai vrednici decât mine, alți tovarăși întru ale sbengului, făcuseră drumeagul luciu aici. În curând săniuțele înșirate una după alta, zburam la vale în nori fini de zăpadă spulberată. Și scânteile albe săreau pe obraji, pe mâini, pe haine...

Ziua trecu prea reпе. Seara în plapomă mă simțiam înăbușit.

Abia am închis ochii și m'am trezit într'un strigăt lung,

ce se auzea în întunericul de afară.

Vecinul cu o voce schimbată, striga pe tata și pe frații mei Gheorge și Petre.

Sinții groaza intrând pe fereastră și vârindu-se în mine. Gura refuza să scoată vreun sunet.

Tata luă o șubă pe el și eși cu felinarul afară. Incepusem să cam tremur în plapomă, deși era destul de cald în odaie.

Priveam la fereastră. Pe ea suvițe de lumină pătrundeau în cameră, mișcându-se rotit pe pereții opuși.

Auzeam voci, strigături, chemări de câini. Înțelegeam că au venit lupii. Departe, se auzeau lătraturile lui Osman al nostru și ale lui Ursei ale lui Vasile, vecinul. Dar erau mai mult șelălăituri decât lătrături curajoase. Știam că așa latră câinele numai la lup.

Pe ușa intră Petre, cerând toporașul cu coada lungă, care era lăsat în bucătărie. L-am întrebat ce e afară, dar ușa închisă repede nu mi-a mai dat răgaz să primesc răspuns. Am așteptat mult.

Târziu, s'a întors: aveau toți fețele serioase, frunțile încruntate. Ne povesteau:

Venise lupul la Vasile. Scose 4 oi din țarc pe care le alungase prin curte, apoi le îndreptase spre izvor. Se duseră și ei acolo.

Întunericul nu le permitea să vadă prea mult, chiar la lumina felinarului.

Intraseră în apa izvorului. (Apa izvorului era o suprafață ce se întindea șerpuind printre deauri).

Văzură o umbră diformă aplecată peste ceva alb zăcând în zăpadă. Când pregătiră lovitura câinele îi lătră. Osman dăduse peste una din oi, doar cu beregata ruptă. Mai găsiră 2 oi, tot mursicate. A patra era numai lână, picioare, măruntae... S'au îndreptat spre salcâmi. Nimic. S'au reîntors fără să-l găsească.

Ascultam înfricat cele povestite.

Pe fereastră pătrundea un plâns de copil. Era bălatul vecinului care bocea „oița” lui mândră.

I-am dat noi alta a doua zi, să nu mai plângă.

O are și azi.

Vara aceasta când am fost în vacanță, l-am întrebat de o mai are.

—, Da, o am... o am... A făcut un miel anul trecut. E alb și frumos. Dar tot nu uit eu pe Cornuța mea, pe care mi-au mâncat-o lupii... Nu, nu pot s'o uit..

Ianculescu I. Emanuel cl. VI L. P. C.

LA SĂNIUȘ

Pe dâmbul ce se vede'n zare,
Invăluit tot în zăpadă,
Vin copii cu sănioare,
Amenințați mereu să cadă.

Ajunși sus la ținta lor,
Se pun în sanie și zboară...
P'ai zăpezii alb covor,
Ei urcă greu și ușor coboară.

Și în acesta 'n crucișare
De sănii, unii se lovesc,
Alți 's dărâmați din picioare ;
Și nu plâng ci se 'nveselesc.

Dar nu se dau numai cu sănii;
Ci și cu bulgări se mai bat.
Ba se mai dau și cu patine,
Și oameni de zăpadă fac.

Și, ce veseli sunt ei cu toții
Satisfăcuți deaceste jocuri.
Nu vezi p'aci deloc emoții !
Ci numai râs e'n aste locuri.

Ș'apoi, când seara se coboară,
Copii toți, pornesc spre casă,
Vorbînd de jocurile zilei,
Ce le-a părut așa frumoasă!..

Pintilie Chița cl. VI f. Tulcea

Primăvara

Pe la începutul lui Martie, un vânt călduț suflă dela M. Zi. În câteva zile nu mai rămâne nici un petec de zăpadă. Cel dintâi care își scot capul din pământ sunt ghiocelii. Albi ca și zăpada de care abea au scăpat câmpul, ei sunt cel dintâi soli al Primăverii. Ei ne vestesc primăvara; iar de sus, din văzduh, ne-o vestesc berzele. Ele se întorc la noi mai din timpurlu decât toate păsările care s'au dus în țările calde, căci numai ele pot găsi hrană pe vremea această. Broaștele și șerpii es din pământ și umplu bălțile; și astfel berzele au ce vâna. Pe câmpul verde se joacă miile. Au înfrunzit și pădurile, iar plugarii încep să are. Mulți pomi pomi au dat în floare. Mierla flueră; noaptea cântă privighitoarea, iar cucul își strigă numele. Toată ziua cântă păsările în crâng. Pretutlندی, le vezi sburând cu pae în cloc, ca să-și facă culbul moale și cald. Prin Aprilie sosesc și rândunelele. Alungă din culburi pe vrăbii obrăznice, care s'au adăpostit peste iarnă în ele. Vrăbii trebuie să-și vadă și ele de un culb al lot. Și lată-le cum cară toată ziua pae și pene sub streșini. Prin aer zboară fluturii și gândăcel, de tot neamul, iar musculițele se joacă în soare. Furnicile harnice au toată ziua de lucra, iar albinele umplu grădinele cu zumzetul lor. Gospodarul sapă grădina și pun semințe. Toată natura pare că e în sărbătoare. Vin Florile și Paștele cu ouă roșii și cu veselle și jocuri. Ce de bucurie și frumusețe dă Dumnezeu pe pământ primăvara!

*Ionescu H. Ortensia cl. IV comp. Nr. 11
Regina Maria—Galați*

**Și eu
vreau să desleg
un joc**

1. PROBLEMĂ de Pintilie Chița cl. VI Nr. 4 f. Tulcea

Eu și cu cei doi frați ai mei avem cu toții la un loc 10 nuci, fratele meu cel mare are cu 2 nuci mai mult decât mine și cu trei 3 nuci mai mult decât fratele meu cel mic. Câte nuci avem fiecare?

2. GHICITOARE de Issler W. Artur cl. IV pr. Nr. 3 b.

Un curcan stă cu un picor pe malul Dunării al României și cu cel'alt picior pe malul Bulgariei și face un ou.

A cui este oul?

3. ȘARADA

de Stoianovici I. Alex cl. II L.P.C.

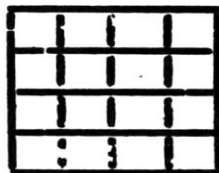
Prima parte este un substantiv

Iar a doua un adjectiv

Tot cuvântul împreună

Un nume de oraș ne-a dat.

4. JOC IN PATRAT
de Chircorian J. cl. IV prim. Nr. 4 f.

Se pune la tablou

Pământ lucrat

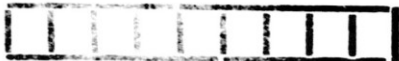
Crescut

Nu crede în D-zeu

JOCURI de Popescu-Comișani D. Adrian.

5.

Ce capitală se poate scrie aici?

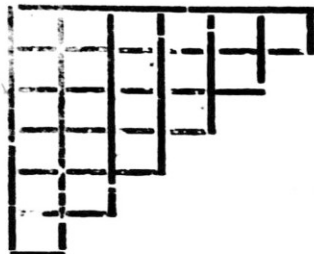

6.

Ce mare se poate scrie aici?

7. JOC IN TRIUNGHIU de Nenea Nicu.

nume de față

moșul lui Ștefan cel Mare

ușor de tot

un verb

o vocală